

Рим утвърждава видението — Номер петнадесет

Последното изпитание: пробуждане за пророческата борба около образа на звяра

Jeff Pippenger
2024-09-03

Сега се намираме в изпитателния период на образа на звяра, и първото пророческо противоречие в историята на Адвентизма сега се повтаря. През юли 2023 г. Михаил, архангелът, слезе, за да събуди мъртвите сухи кости на Езекиил, които лежаха убити на улицата на онзи велик град Содом и Египет. Там, в единадесета глава на Откровение, те са изведени от съня на смъртта чрез предаването на Духа. В тридесет и седма глава на Езекиил вестта за четирите ветрове е определена като вестта, която превръща мъртвите сухи кости, които са отъждествени с целия Израилев дом, във войнството на Господа. Пророк Даниил представя двамата убити свидетели на Йоан, а също така представя и онези в долината на мъртвите сухи кости, както и мъдрите девици в притчата.

Когато милеритите изпълниха притчата, те разпознаха, че техният опит е представен в притчата. Сто четиридесет и четирите хиляди също ще трябва да разпознаят, че са били във времето на забавянето. Подобно на Даниил в девета глава, те ще трябва да разпознаят, че са били разпръснати в земята на враговете, както е представено чрез седемте времена от Левит двадесет и шеста глава, а също и да разберат тайния образ от зверове на Навуходоносор.

Във всеки от тези редове е представен пророчески изпит от Божието Слово. Двамата свидетели, мъртви на улицата, се изпълват с Духа, когато са възкресени. Мъртвите кости на Езекиил трябваше да чуят пророческа вест. Даниил изучаваше писанията на Мойсей и Еремия, когато беше пробуден за своето разпръснато състояние. Във втора глава Даниил и тримата достойни мъже бяха метафорично събудени за факта, че са били поставени под смъртна присъда, а след това пророческата светлина, която бе скрита, а после разпечатана, избави Даниил и тримата му приятели. Девиците от притчата са събудени от „вик“ в полунощ. Милеритите бяха събудени, когато Христос оттегли ръката Си от фигурите на картата. И в шестимата свидетели именно пророческа вест събужда мъртвите или спящите. След това тя поражда изпит, при който в края на изпитателния процес се разкриват две категории.

Въз основа на тези редове се установява, че когато сто четиридесет и четирите хиляди бъдат пробудени в последните дни, това е вестта на Езекиил за четирите ветрове и за седемкратното разпръскване от Мойсей в Левит двадесет и шеста глава. Това е вестта за възкресението, донесена от архангел Михаил. Това е вестта за тайния сън на Навуходоносор относно образа на зверовете.

Девиците се изпитват въз основа на това дали имат масло, което е определено като „вестите на Божия дух“. Милеритите бяха събудени, когато осъзнаха, че са посочени в Божието пророческо Слово, а също и когато видяха, че същите доказателства, които първоначално ги бяха довели до предсказването на 1843 година, всъщност предсказваха 22 октомври 1844 година. Въз основа на тези линии се установява, че когато сто четиридесет и четирите хиляди бъдат събудени в последните дни, те ще бъдат събудени за пророческа изпитваща вест, която произвежда две категории поклонници.

Всички тези линии намират своето съвършено и окончателно изпълнение в периода на пророческо изпитване, представен чрез образуването на образа към звяра и на звяра. Това изпитание завършва, когато благодатното време за девиците приключи при неделния закон. Следователно процесът на изпитване чрез образа на звяра, който многократно е представен като изпит, разкриващ кои са разбрали вестта, която бе разпечатана, е представен от всички тези пророчески линии. В Даниил дванадесета разумните, които разбират увеличаването на знанието, преминават през триетапен процес на изпитване, представен като очистване, избелване и изпитване. Тези три стъпки са стъпките на убеждението, донесено от Светия Дух, представляващо убеждение за грях, правда и съд. Тези три стъпки са дворът, Светилището и Пресветото място. Тези три стъпки са представени също и в трите ангела от Откровение четиринадесета, както и в опитността на Даниил и тримата достойни в първа глава. Там те най-напред издържаха изпит относно храната, после зрителен изпит и накрая издържаха третото изпитание, дадено от северния цар — представен от Навуходоносор.

А на тия четири момци Бог даде знание и умение във всяка книжнина и мъдрост; а Даниил имаше разум във всякакви видения и сънища. И в края на дните, за които царят бе заповядал да ги доведат, началникът на скопците ги доведе пред Навуходоносор. И царят разговаря с тях; и между тях всички не се намери никой като Даниил, Анания, Мисаил и Азария; затова те стояха пред царя. И във всяко дело на мъдрост и разум, за което царят ги изпитваше, ги намираще десет пъти по-добри от всички влѣхви и астролози, които бяха в цялото му царство. Даниил 1:17–20.

Последното от трите изпитания за Даниил и тримата достойни беше изпитание, проведено от Навуходоносор; по този начин, последното пророческо изпитание, което Даниил и тримата достойни предобразяват, е свързано с Вавилон, защото Навуходоносор беше царят, което в Исаия, глава седма, стихове осем и девет, установява цар, столица на народ и „глава“ като взаимозаменяеми символи. „Главата“ представлява главата на Съвременния Вавилон в последните дни. Тази „глава“ в последните дни е блудницата от Откровение седемнадесета глава, която има написано на челото си: „ТАЙНА, ВАВИЛОН ВЕЛИКИЯТ, МАЙКАТА НА БЛУДНИЦИТЕ И НА МЕРЗОСТИТЕ НА ЗЕМЯТА.“

Последното пророческо изпитание на сто четиридесет и четирите хиляди е свързано с правилно или неправилно разбиране за „главата“ на съвременния Вавилон в последните дни. Тяхното последно изпитание включва също и разбирането, че съвременният Вавилон и Съвременният Рим са взаимозаменяеми символи и следователно „главата“ на съвременния Вавилон е същата „глава“ и в двете линии, тъй като те са взаимозаменяеми символи.

„Светът е изпълнен с бури, войни и разпри. И все пак под един глава — папската власт — народите ще се обединят, за да се противопоставят на Бога в лицето на Неговите свидетели.“ Свидетелства, том 7, стр. 182.

Даниил и тримата достойни мъже онагледяват, че последното пророческо изпитание — защото то винаги е изпитание върху пророчеството — е изпитание върху темата за Рим, понеже главата в последните дни е папската власт, която е предобразена от Навуходоносор, първата глава на Вавилон, който лично изпита Даниил и тримата достойни мъже. Спорът, предобразен от Даниил и тримата достойни мъже, е също така предизобразен от първия спор в основополагащата история на адвентизма, както е представен върху картата от 1843 година, която бе направлявана от ръката на Господа и не трябваше да бъде изменяна. Спорът, представен върху картата от 1843 година, се основаваше върху установяването дали Антиох Епифан, или езическият Рим, е силата, която утвърди видението в четиринадесети стих на единадесета глава на книгата Даниил.

В историята на последните дни сто четиридесет и четирите хиляди ще бъдат изпитани относно своето пророческо разбиране. Пророческото разбиране се утвърждава чрез няколко пророчески линии, които потвърждават, че последното изпитание е по своята същност пророческо. Изпитанието ще бъде прогресивно и ще достигне своя завършек с проявлението на две категории поклонници.

Както е представено в дванадесета глава на Даниил, изпитанието започва, когато бъде разпечатана нова пророческа светлина, и първото изпитание тогава е дали да се приеме вестта, или да се отхвърли вестта. Това изпитание е представено от Даниил като „очистени“, а следващото изпитание Даниил нарече „избелени“, и процесът завършва при третото и последно изпитание, представено като „изпитани“. Третото и последно изпитание е мястото, където двете групи биват „изпитани“, и именно там те разкриват дали имат масло, или не.

Първата глава на Даниил пряко посочва последното изпитание, и следователно Даниил посочва изпитанието, което е представено като „образуването на образа на звяра“, което е „изпитанието, което Божият народ трябва да издържи“ както преди „да бъдат запечатани“, така и преди „да приключи благодатното време“ при скоро идващия неделен закон.

Изпитът относно това как се формира образът на звяра включва пророческото изпитание за разбиране на пророческата структура на тройния съюз. Змее, звярът и лъжепророкът имат определена пророческа структура, която е установена върху множество пророчески свидетелства. Да се разбере как тройният съюз се съединява като една-единствена пророческа сила в последните дни означава да се разбере как се формира образът на звяра.

Една проста, но сложна илюстрация за важноста на разбирането как се формира образът на звяра в последните дни е свидетелството на Павел за човека на греха във втора глава на 2 Солунци. Павел разглежда пророческата връзка между езическия Рим и папския Рим, и когато прави това, посочва, че „пророческата връзка между езическия Рим и папския Рим“ е тема, която разкрива две групи поклонници.

Една група обича истината за „пророческата връзка между езическия Рим и папския Рим“, а друга група не обича тази истина и затова приема силно заблуждение. Пророческата връзка между езическия Рим и папския Рим, която Павел изложи, е само един от многото пророчески пасажки, които представят връзката между тези две сили, а също и връзката на тези две сили със Съединените щати.

Езическият Рим е змее, папският Рим е звярът, а Съединените щати са лъжепророкът. Ахав е царят-дракон на десет царе, който е женен за блудницата Езавел, която владее над двояк кръг лъжепророци. Мъжките пророци бяха пророците на Ваал, а жреците на горичката представляваха женското божество Астарта. Заедно те предобразяват лъжепророка на последните дни, който създава образ на звяра, както е представен чрез женските жрици и мъжките пророци.

Змее е Ахав, който е символ на десетте царе от Откровение седемнадесета глава и е седмото царство от осем царства. Шестото царство са Съединените щати, лъжепророците на Езавел; седмото царство са десетте царе, Обединените нации, силата на змея, а осмото царство, което е от седемте, е петото царство, което получи смъртоносна рана, което възкръсва като осмото и последно царство, което е звярът, на който и впоследствие на който целият свят прави образ, и то чрез Съединените щати.

Първата глава на Даниил посочва едно последно пророческо изпитание, което включва разбирането на Рим така, както е представен в Божието Слово. 2 Солунци посочва, че последното пророческо изпитание включва светлина относно структурата на Съвременния Рим, както е представен чрез пророческата и политическата връзка между езическия и папския Рим.

Втора глава на Даниил илюстрира, че има една тайна, която се разпечатва в последните дни и изпитва сто четиридесет и четирите хиляди, защото Даниил и тримата достойни мъже във втора глава представляват Божия народ в последните дни. Пророческата тайна, която се разпечатва и следователно ги изпитва, е тайният сън на Навуходоносор за образа на зверовете, като по този начин представлява последното изпитание за сто четиридесет и четирите хиляди, което е, както сестра Уайт е записала, „образуването на образа на звяра“.

Изпитът, представен във втора глава на Даниил, е поставен под заплахата от смърт. Като илюстрация на последните дни той потвърждава онова, на което учеше Павел, когато посочи силното заблуждение, което идва върху онези, които не обичат истината. В историята на Даниил неговото разбиране спаси вавилонските мъдреци, но след последното изпитание на последните дни вече няма изпитателно време.

Всяка линия от спора относно Рим като символ, която сме установили, дава пряко свидетелство за спора, който сега е в ход. Тъй като движението за неделно законодателство сега си проправя път в тъмнина, Божието пророческо Слово посочва неговото приближаване, макар че твърде малко души са чеда на деня, а онези, които не са чеда на деня, следователно не съзнават, че пясъците на благодатното време бързо се изнизват. Това се случва в обстановката, посочена от сестра Уайт, в която последните движения ще бъдат

бързи. През юли 2023 г. Михаил слезе, за да изправи на нозете Му могъщата Му войска, но за да бъде човек част от войската, има едно пророческо дело, което първо трябва да бъде извършено, и то се извършва в политическата среда, където се формира образът на звяра.

Пророческото дело, което трябва да бъде извършено, включва разпознаването на формирането на образа на звяра. Изследователят на пророчеството трябва по събитията, протичащи в настоящата история, да разпознае, че религиозните и политическите фактори, които пораждаат образа на звяра в Съединените щати, вече са в ход. Изследователят трябва също да разпознае как образът на звяра се формира пророчески, както е изложено в Божието Слово. Той трябва още да разпознае, че докато образът на звяра се формира в Съединените щати, образът на Бога се формира в сто четиридесет и четирите хиляди. Той трябва да разбира паралела между историята на последните дни и Милеритите по време на развитието на вестта на Среднощния вик в тяхната история, когато те бяха пробудени за факта, че се намират във времето на забавянето от притчата и следователно самите те са девиците. И трите елемента са част от пророческия изпит, който започна да се разгръща през юли 2023 г.

„Правило върху правило“ — всяка полемика относно Рим, възникнала в адвентната история, е била свещена история, която се повтаря в последните дни. Последната полемика относно Рим е пряка последица от отказа на Божия народ да се пробуди при вестта, която дойде през юли 2023 година.

„Бог ще пробуди Своя народ; ако другите средства се окажат безуспешни, между тях ще навлязат ереси, които ще ги пресяват, отделяйки плявата от житото. Господ призовава всички, които вярват в Неговото слово, да се събудят от сън. Дошла е скъпоценна светлина, пригодна за това време. Тя е библейска истина, показваща опасностите, които са непосредствено пред нас. Тази светлина следва да ни доведе до прилежно изследване на Писанията и до най-строго изследване на становищата, които поддържа. Бог желае всички аспекти и положения на истината да бъдат основно и неотстъпно изследвани, с молитва и пост. Вярващите не бива да почиват върху предположения и неясно определени представи за това що е истина. Тяхната вяра трябва да бъде твърдо основана върху Божието слово, така че, когато дойде времето на изпитанието и те бъдат доведени пред съвети, за да отговорят за вярата си, да могат да дадат отговор за надеждата, която е в тях, с кротост и страх.

„Раздвижвайте, раздвижвайте, раздвижвайте. Темите, които представяме на света, трябва за нас да бъдат жива действителност. Важно е, когато защитаваме ученията, които считаме за основни членове на вярата, никога да не си позволяваме да използваме доводи, които не са напълно здрави. Те могат да послужат, за да заставят противника да замълчи, но не почитат истината. Ние трябва да представяме здрави доводи, които не само ще заставят противниците ни да замълчат, но и ще издържат на най-близко и най-проницателно изследване. У онези, които са се обучили като спореци, съществува голяма опасност да не боравят справедливо със словото Божие. Когато се срещаме с противник, нашето искрено усилие трябва да бъде да представяме темите по такъв начин, че да събудим убеждение в ума му, вместо да се стремим само да вдъхнем увереност на вярващия.“

„Какъвто и да е умственият напредък на човека, нека той нито за миг да не мисли, че няма нужда от задълбочено и непрестанно изследване на Писанията за по-голяма светлина. Като народ ние сме призвани поотделно да бъдем изследователи на пророчеството. Трябва да бдим с усърдие, за да можем да разпознаем всеки лъч светлина, който Бог ни представи. Ние трябва да уловим първите проблясъци на истината; и чрез молитвено изучаване може да се придобие по-ясна светлина, която да бъде представена пред другите.“ Свидетелства, том 5, 708.

Протестантите от времето на Милър отказаха да се ръководят от правилата на граматиката и избраха да пренебрегнат думата „и“ в четиринадесети стих, която граматически определя, че „грабителите от твоя народ“ представляваха нова сила, въведена в хода на събитията, представени в стиховете, сред които се намира четиринадесети стих. Урия Смит направи точно същото, когато пренебрегна граматическото доказателство, което доказва, че северният цар в тридесет и шести стих, а по-късно и в четиридесети стих, е трябвало да бъде същият северен цар, който беше предмет на изложението още от тридесет и първи стих.

Днес онези, които учат, че Съединените щати са „разбойниците“, използват един пасаж от Сестра Уайт, който определя папската власт и Съединените щати като двете главни преследващи сили на последните дни, и изопачават граматиката, за да твърдят, че изразът „старият свят“, който Сестра Уайт употребява, за да обозначи Европа, всъщност представлява миналата история. Граматиката в пасажа доказва, че това е неправилно предположение, а начинът, по който Сестра Уайт употребява „старият свят“ в този пасаж, е в съгласие с начина, по който го употребява и на други места в своите писания. Когато прави това, тя е също в съгласие с историците, които използват израза „старият свят“ във връзка с „новия свят“, за да направят разграничение между Европа и Америките.

„Романизмът в Стария свят и отстъпническият протестантизъм в Новия ще следват сходен курс спрямо онези, които почитат всички Божествени предписания.“ Великата борба, с. 615.

Граматически изразът „ще преследват“ посочва, че и двете сили, представени от „стария свят“ и „новия“, и двете „преследват“ гонението на Божия народ в последните дни; и е граматически погрешно да се твърди, че това изречение се отнася до „стария свят“ като към минала история, а до „новия“ — като към последните дни. „Ред след ред“ всички стари противоречия на Рим осведомяват изучаващия пророчествата за последните дни, че когато те бъдат събудени за изпитанието на образа на звяра, то ще включва среда, в която правилното разпознаване на разбойниците от твоя народ се проявява. Правилното разбиране на „разбойниците“ е изложено върху пионерската карта от 1843 година и следователно е основополагаща истина, която бе потвърдена от авторитета на Духа на пророчеството. Това показва, че когато изучаващите пророчествата се събудят за своето последно изпитание, въпросът за „разбойниците“ също ще представлява последното нападение срещу основополагащите истини и Духа на пророчеството.

Ще продължим тези разсъждения в следващата статия.